

ЦѢНАТА

В. „НЕДѢЛЯ“
е:

Въ България за год. [26 бр.] 4 лева
За шестъ мѣсеци 2 50
„ три „ 1 50
ВЪ СТРАНСТВО:
За година 5 лева
„ шестъ мѣсеци . . . 3 „
„ три „ 2 „

Неплатени писма не се приематъ.

Абонамента въ предплата.

Единъ брой 20 стотинки.

НЕДѢЛЯ

ВСИЧКО

Що се отнася до вѣстника:
писма, рѣкописи, пари и пр.,
да се исправа до стопанина
Н. Д. Ковачевъ
въ Плѣвентъ.

Неупотребени рѣкописи връщатъ се обратно, само ако сѫ придружени съ нужните за това пош. марки.

За обявленията на сѫд. пристави се плаща по 5 ст. на дума, ако се публикуватъ по три пѣти, по 3 ст. За частни по 20 ст. на рѣдъ въ 4-та страница, а за първата по 50 стот. За срочни (шестмѣсечни или годишни) обявления се правятъ важни отстъпки.

ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ И КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Честнитъ дѣла у насъ се убиватъ

Прѣди всичко да бждемъ кратки, като имаме прѣдъ видъ нетърпението на българския читателъ. Честнитъ дѣла у насъ се *прѣзиратъ*. Всичко у насъ вирѣе, спорѣдъ какъвто вѣтъръ духа. Прѣди 18-й Май съединената спозиция крѣскаше противъ тиранията. Събори се тя. Всичко утихна. Чуваха се само крѣсци „долу“ и т. подобни. Появи се министерската криза. Партизанскитъ страсти се раздуваха. Отдѣлиха се либералитъ, останалата консерваторитъ. Мръсния Витошки печатъ кипна. По подражание на тираническата епоха — пакъ същитъ крѣсци: долу тиранитъ; истезаватъ се отъ полицията гражданитъ и пр. пр. глупави крѣсци. Създадоха се нови закони, допълнителни избори — кипежътъ взе върхунина; партизанството още повече се усили. Газетарската преса взе първото си направление — прѣзъ тираническия режимъ — „долу“ и купъ псувни, — Всичко това е вървѣло, както историцитъ пишатъ прѣзъ епохата на французката революция, спорѣдъ както ги описува *Имолинъ Тенъ*.

Като журналисти, ние ще се коснемъ само за нашия прокопанъ иснафъ — прѣдставителъ, ужъ, на общественното мнение. Въ какво състояние се намѣрва той? — Нека отговарятъ самитъ клиенти, които ни най-малко не сѫ виновати. У насъ всѣки е захласнатъ по партизанствата. Това, отъ което ще извлѣче полза ни най-малко иска да знае. Дай му да чете и се въодушевява съ разни псувни, нападения и остротии. А вѣщо научно, полѣзно за неговата черга и за самото отечество — далечъ!

Въ такова, именно жалко положение се намира нашата журналистика и читателитъ ни, които убиватъ всѣко честно и благородно дѣло у насъ. Туй влияние лошо ни вѣщае. Нека ни послужи до сегашния нашъ политически животъ ако не се стрѣнемъ, грѣхъ ще бжде, на младото поколение ако се запази, да ни немилостиво проклана.

Това вамъ го казваме водители народни и общественни дѣйци.

ИКОНОМИЧЕСКИ ОТДѢЛЪ.

ДАНЪЧНИЙ ВЪПРОСЪ

IV Реалний и личний данъкъ.

Среднитъ вѣкове справедливо се считатъ назадничави. Защо? Защото въ тоя епоха човѣкътъ е свързанъ съ нѣщата, робътъ е привързанъ къмъ земята, а господарятъ къмъ владѣнията си. Тая епоха въстанови тѣсната подчиненостъ на единъ човѣкътъ подъ други. При това ний имаме единъ напрѣдъкъ: робътъ става тѣкачъ. Въ втората половина на срѣднитъ вѣкове ний забѣлжаваме другъ прогресъ: тѣкачътъ по тѣло става доброволно записанъ. Въ сѣщото врѣме градоветъ се еманципиратъ. Индивидуумътъ иска да се освободи отъ господарственния натискъ съ създаването на общината. Абсолютната монархия го завладава и той става само поданикъ на царя.

Обаче мислителитъ отъ осемнадесетий вѣкъ се повдигатъ противъ деспотизма. Кестней съзира разрѣшението на въпросътъ за управлението; той отдѣля човѣкътъ-индивидуумътъ отъ Държавата; Държавата не трѣбва да владѣе поданицитъ си; тя трѣбва да ръководи само интереситъ.

Съ едно прѣкрасно съзнание-результатъ отъ вѣдлитъ дѣла на мислителитъ отъ тоя вѣкъ, хората

отъ 1789 година противопоставиха „обявлението на човѣшкитъ права“ на Държавнитъ права.

Цѣлий голѣмъ прогресъ извършенъ отъ Революцията се съдържа въ думитъ: човѣкътъ има права.

Той придоби свободата на трудътъ, ако подъ това се разбира най-широка свобода за човѣкътъ да посвѣтвява безъ никаква спѣнка всичкитъ си способности за увеличаване силата и повдигане сѣществото си.

Ний датираме отъ 89 год. каквото и да правятъ, тая е сѣврѣмнената ера.

Истинскитъ и трайни дѣла въ тоя вѣкъ, колкото съставляватъ епохи въ вървежътъ на човѣшество, сѫ отбѣлзани съ придобиване на сѣкоя свобода, съ рвзвитието на индивидуумътъ. Защо всеобщото гласоподаване е прието отъ всѣки прогресистъ? Защото то освобождава работникътъ, дрѣбний притежателъ, търговецъ и земледѣлецъ отъ деспотизмътъ на „законното отечество“, което като си прѣсвой всѣки права, може да му наложи каквито иска обязанности.

Най-послѣ всичко, чакъ до царската властъ, която отказваше политическата властъ на страната почувствува, и трѣбва да се даде едно възнаграждение и начерта съ една скромна рѣчка началото на търговската и индустриалната свобода, като освободи касанитъ и хлѣбаритъ отъ всѣки спѣнки, като унищожи театралнитъ привилегии, като подписа трактатитъ, отъ 1860 год.

Справѣте се съ историята въ разнитъ ѳ фази и ще видите, че заключението ви ще бжде винаги слѣдующето: Всѣки напрѣдъкъ е едно освобождение на индивидуума, едно повдигане на човѣкътъ, една побѣда на човѣшката личностъ било подъ природнитъ сили, било подъ деспотизма на четата или Държавата.

А това е логично: едно общество е сборъ отъ индивидууми; то е силно, ако тия послѣднитъ сѫ силни; то е дѣятелно, прѣдприемчиво и интелигентно ако е съставено отъ дѣятелни, прѣдприемчиви и интелигентни индивидууми. До сега не се е срѣщало общество цѣлтуше съставено отъ хора апатични или отъ идиоти.

Слѣдователно ний имаме двойно явление: всѣки напрѣдъкъ се извършва отъ индивидуумитъ, а слѣдователно въ тѣхна полза.

Ако материалний и полетический напрѣдъкъ сѫ мѣрятъ съ извѣстни освобождения на личността; то и данъчния прогресъ трѣбва да има сѣщата основа.

Данъкътъ не трѣбва да бжде царско право, човѣкътъ не трѣбва да откупува сѣществуванието си, или да плаща право за живѣние въ това или оново общество. Такива данъчни идеи сѫ идеи вродени на четата на *privatite*-та, на *gens*-а, на първобитното състояние, въ което човѣкътъ, прѣвързанъ, като растенията, къмъ земята, слѣпенъ съ работата си, неимеющъ отдѣлна личностъ, трѣбваше да даде на общината всичкий си трудъ и всичкитъ си сили.

Сѣврѣмнената данъчна система трѣбва, напротивъ, да почива върху идеята на контрактътъ, изработена отъ търговскитъ обичаи.

Двама търговци сѫ съгласяватъ за размѣнение на нѣкои нѣща. Въ тоя случай тѣ прѣдаватъ нѣщата; а що се отнася до личноститъ имъ, тѣ сѫ сѣвѣмъ отдѣлни. Интересътъ не е личенъ, той се отнася само върху материалнитъ прѣдмети.

Ако замѣстванието на държавното всепие, съ търговския контрактъ извърши тѣкъвъ голѣмъ прогресъ въ древното право, трѣбва да подновимъ това замѣстване особено въ въпросътъ за данъцитъ.

Човѣкътъ не трѣбва да плаща нито за живѣ-

ние. Не бива да плаща като човѣкъ. Той трѣбва да плаща само за она частъ отъ народний капиталъ, която е въ рѣцѣтъ му.

Хазната не трѣбва да търси човѣкътъ-индивидуумътъ. Тя не трѣбва да се грижи за него, както Държавата не трѣбва да се грижи за мислитъ и дѣлата му. Държавата не трѣбва да го глѣда съ завистливо око, да го прѣслѣдва и мѣчи подъ прѣтекетъ „че всѣкой трѣбва да плаща“.

Това не е работа на Държавата. Вънъ отъ човѣшката личностъ сѣществуватъ интереси и нѣща; тѣзи интереси и нѣща съставляватъ народното богатство. Индивидуумитъ сѫ съдържатели на тѣзи нѣща и личността имъ трѣбва да бжде вънъ отъ тѣхъ.

Народното Събрание въ 1789 год. бѣше добръ опрѣдѣлило истинский характеръ на данъкътъ, по случай по-земелний налогъ то казваше:

„Единъ отъ главнитъ характерни на поземелний налогъ е, че той е абсолютно независимъ отъ способноститъ на притежателътъ, който го плаща. За основа на тоя данъкъ служи собствеността и справедливо може да кажемъ, че самата собственостъ е натоварена съ данъкъ и че притежателътъ е само агентъ, който го исплаща съ една частъ отъ приходътъ който тя дава.“

Г-нъ. Feisscrene de Bort уборвайки данъкътъ върху прихода, казваме на 22 Декемврий 1871 год.

„Понеже личноститъ сѫ сѣвѣмъ отдѣлни отъ въпросътъ. Държавата ще има прѣдъ себе си само производителнитъ капитал: земя, кащи и работилници“.

Отъ своя страна Г-нъ Hippolzte Passy казва:

„Налогътъ трѣбва да тѣжи върху нѣщата, а не върху лицата.“

Че данъкътъ не трѣбва да познава човѣка, е начало открито отъ физиократитъ на осемнадесетото столѣтие, поправено отъ народното събрание прѣзъ 1789 год. и отъ тогава поддържано отъ държавнитъ мѣже и икономиститъ.

Едно акционерно дружество расходва едно количество отъ X. лева за употребление и главни нужди то това употребление на капиталътъ си. На всѣка акция се пада една пропорционална частъ отъ тоя расходъ. Акционерътъ е вънъ отъ това; той се явява само като притежател на акцията.

Сѣщото трѣбва да бжде и съ данъкътъ, т. е. за облаганието съ данъкъ трѣбва да се приложи законътъ за развитието на човѣкътъ; човѣкътъ трѣбва да бжде колкото е възможно по-отдѣленъ отъ нѣщата.

Всѣки данъкъ който взима въ областта си човѣшката личностъ, който таксира човѣка, който иска да знае що печели, що прави и колко материалъ за работение притежава, е въ противоречие съ законътъ за освобождението на човѣкътъ, а слѣдователно назадничавъ.

За да бжде въ съгласие съ законътъ за развитието на човѣка. данъкътъ не трѣбва да закача никакъ човѣшката личностъ, да не се интересува никъкъ отъ работитъ на тогова или оногова; да не пита никого що печели и какъ го печели; да не кара тогова или оногова да употребява тѣй или инакъ способноститъ си, а на други да запрещава това.

Отъ горното слѣдва едно друго основно правило за данъкътъ, което на глѣдъ е незначително, а въ сѣщность е не по малко важно отъ първото:

Трѣбва да се взема данъкъ отъ нѣщата, а не отъ човѣкътъ.

Или съ други думи:

Данъкътъ трѣбва да бжде реаленъ, а не личенъ.

Още няколко думи за нашата библиотека.

Въ брой „на вѣстника си ний съ особено удоволствие съобщихме на читателитѣ си за мѣрките, които почитаемото настоятелство на държеството „Съгласие“ е приело за урѣждането градската ни библиотека. Нѣщо прѣди 1 мѣсець узнахме, че дружеството получило отъ София новосъставения си уставъ, утвърденъ съ Височайши указъ подъ № 27 отъ 19 Февруарий т. год., който уставъ настоятелството се распорѣдило да се напечати и незабавно распрати на записавшитѣ се членове като се придружи и съ по една покана, отдѣлно за всѣки членъ да се запише отново за такъвъ било като дѣйствителенъ или като благодѣтеленъ. Прочетохме и една отъ тѣзи покани и узнахме, че градската ни библиотека била много бѣдна, че добила началото на съществуването си още прѣди 40 години, че била *растурена въ врѣмѣ на войната*; подновена прѣзъ 1887(?) год., по което врѣме отначало се урѣждала и успявала успешно, ала ужъ отъ 1—2 години насамъ стои почти въ едно и също положение, „*вследствие стѣснения на обстоятелствата*“, Като цитираме и подчертаваме тѣзи редове отъ поканата на настоятелството, ний искаваме желание да узнаемъ и нѣщо повече върху тѣзи съмнителни фактори отъ миналото по исотрийката на тази библиотека, която, както се вижда, е много потърпела и има още да търпи, благодарение на такива стѣснения на обстоятелства, но ако щѣте, то и — врѣмена и прави. Поинтересуваме се, прѣтахме и распитвахме, но не можехме да се доберемъ до нѣкои положителни данни: 1) Ако е била библиотеката растурена въ врѣмѣ на войната, то книгитѣ и въ чии рѣцѣ сж се намирали до 1887 год. (?) и 2) Вѣдѣтвие какви стечения на обстоятелствата библиотеката отъ 1—2 години насамъ е стояла въ едно и също положение?..... Ний поканваме Г-да Плъвенци да се поинтересуватъ съ расченкването на тѣзи въпросчета защото идваме до убеждение, че безъ това тѣ едва ли ще могатъ да видятъ библиотеката си урѣдена не само слѣдъ 2, но и слѣдъ 20 години.

Ако се озадачяваме съ тѣзи въпроси, то бързае да заявимъ, че сме далечъ отъ мисълта да кажемъ че въ историята на библиотеката се крѣятъ злоупотѣбления или немарливостъ отъ страна на настоятелството или лицата, които непосредствено сж биле въ тѣчението на работата. Напротивъ, въ всичко изгглежда неуморно старание, добра воля и патриотизмъ къмъ общественото ни добро. Ще кажемъ, че нищо не е изгубено; всичко пожертвувано си стои непожертвано и дѣло заедно съ списъка на лицата, които чрѣзъ такива жертви сж си създали сравнително много ефтини памѣтници и дѣла, достойни за чувства на признателностъ отъ страна на младото наше поколение. Распитвайки дружествения библиотекаръ за причинитѣ на много празноти по тѣзи въпроси, забѣлзвахъ, че той се стеснява да говори, за да пѣмѣ неприятности, отъ които, споредъ думитѣ му, той често страдалъ морално. Прочее, прѣдстави ми се случай, отъ който скоро и напълно се освѣтихъ по въпроса, въ това врѣме, когато разговаряхъ съ библиотекара дойде при него библиотечния слуга и ми разтвори книгката, съ която ходѣлъ да поднася поканитѣ до извѣстни лица, на които настоятелството имало пълна надежда, че не ще се поскѣпятъ да заплащатъ само по 1 левъ на мѣсець като дѣйствителни членове на дружеството, но уви!..... Самъ чухъ отъ устата на слугата имената на нѣкои високопоставени лица, които като въоръжени сж, самонадѣяността, че креслата, които занимаватъ, сж патентовани до живота на имената имъ, изгонвали го изъ канцеларитѣ си съ думити: „азъ си получавамъ вѣстници, списания и книги; не ми трѣбва вашата библиотека, която трѣбва вече да се поддържа отъ младежитѣ и пр.“. Висполювахъ се и отъ случия да разгѣна скѣпата за менъ и пълна съ такива документи „Книжка за записване членове на дружеството“, украсена съ подписи между които имаше доста и такива, срѣщу които фигурираха думитѣ „не желая да бѣда членъ и отказвамъ“. Книгата не е секретна за никого както и за менъ, та за това ще се потруда въ единъ отъ броеветѣ на вѣстника да далечата имената на подобни узурпатори и рушители на всичко мило и идеално, а ратници само за лошото...

ФРАНКЛИНЪ

IV. Срѣдство за да имашъ всѣкога пари въ джеба си.

И да си спечелишъ независимостъ чрѣзъ честностъ, дѣятелностъ и економия.

Днесъ, когато всички се оплакватъ, че паритѣ сж малко, ще е едно благодарение да покажемъ на човѣка, комуто джеба е кѣсъ, срѣдството, какъ по добръ да се сдобива съ пари. Азъ желая да покажа на всѣкой такъвъ човѣкъ истинната тайна какъ да печели пари, непогрешимий методъ, по който се пълнятъ празнитѣ кесии, и начина да ги пази всѣкога пълни.

Двѣ прости правила, добръ съблюдавани, ще свършатъ всичко това.

Ето първото: *Честността и труда да бѣдатъ вашитѣ неразлични другари,*

И второто: *Расходвайте 5 стотинки по малко на день отъ чистата ви печалба.*

Съ туй, вашата легка кесия ще земи да натѣгува и немайте страха, че нѣкога корема ви ще е празденъ; съ васъ не ще се обходятъ злѣ кредитори. Ви, вий не ще бѣдите налѣгнати отъ нѣмотията, васъ не ще Ви мѣчи глада, студия, босотията. Небето ще свѣти за васъ съ една по жива свѣтлина, и удоволствие ще радва сърцето Ви.

Побързайте прочее да прегърните тези правила за да бѣдите честитѣ. Избѣгвайте далече отъ духа

Ви леденото вѣние на скръбта и живѣйте независимо. Тогазъ Вий ще бѣдите човѣкъ, и вий никога нѣма да криете лицето си при срѣща съ богатия; вий никога не ще испитате неудоволствието да се чувствувате малъкъ, когато чадата на щастieto върватъ отъ дѣсната ви страна; защото независимостта, малко или много, е една щастлива участъ, и ви туря на едно равнище съ най гордитѣ отъ тѣзи, които сж нажити съ ордени и ленти.

О! прочее, бѣдете мѣдри: — нѣка труда върви съ васъ още отъ призори; нѣка той ви придружава до минутата, когато вечерята ще ви донесе часа на съня; — нѣка честността стани присѣща на душата ви, и никога не забравяйте да снастрите 5 стотинки на страна, слѣдъ всичкитѣ расчѣтени и платени разнѣски; — тогазъ васъ ще ви постигни товара на благополучието, и независимостта ще бѣди вашата защита и ваша броня, ваша сабля и вашъ вѣнецъ, тогазъ вий ще вървите съ открито чело, — безъ да клатите кюляфъ на коприненитѣ дрехи, защото ще се носатъ отъ окаянъ който се прѣвѣзнае съ богатщина, а вий никога нѣма да понесете обида отъ рѣка що лѣщи съ диаманти.

Книжнината като срѣдство за безнравственостъ.

Петдесетъ и повече години минахъ отъ появяването на първото списание — началото на нашата книжнина и ний още тѣмъ въ мракъ, незнаемъ какви книги, списания и вѣстници имаме на родния си языкъ! Човѣкъ нѣма стъ гдѣ да вземе само (!) надсловитѣ на нашитѣ книги и списания, а камо ли да узнае и тѣхната литература, научна или нравствена стойностъ, което ще му бѣде необходимо нуждо прѣди прочитанието на нѣкоя книга, така щото незнаемъ нищо за нашето неотколѣшно минало, относително литературата и нейнитѣ дѣйци. Привикнали сме да четемъ на мѣрки. Падне ли ни се нѣкоя книга, зла, добра, ний я прочитаме, съдържанието и или ни помрачава, или пѣкъ развѣселява, въ нашитѣ глави се раждатъ мѣгляви и страшни образи, мислитѣ ни блуждаятъ, ний извличаме криво понятие за живота и току виждъ че ни станжло тѣжно, лошъ станжлъ свѣтътъ. А защо това? Разбира се, защото че днесъ четемъ една книга, съ противно съдържание на онѣзи, що сме чели вчера, а и ний като слаби, неравноразвити често попадаме въ заблуджение и казваме черно на това, що е бяло. Нашиятъ животъ почне да става несносенъ и намѣсто съ четението да се развиваме да ставаме по великодушни, ний се затѣняваме, ставаме страшни егоисти, нашата нравственостъ пропада, вѣрванията ни, с аватъ съмнителни и ставаме до негдѣ като шантави. Отъ день на день, забѣлзваме, че постепенно у насъ морала пропада и не само у пѣвѣжественната, необразована масса, нъ и въ цивилизованата, просвѣтената — надѣждата на народа, а идили да констатираме, че тѣзи послѣдния по много е пострадала и загубила съвѣсъмъ, всѣкакви морални качества. А най голѣмата частъ отъ злото, което се разклонява у насъ навѣрно е отъ книгитѣ, които ний четемъ безъ изборъ. Мислите ли, че едно дѣте (16 — 17 г.), слѣдъ като прочете нѣколко, попаднали му, както да-е, въ рѣката книжки, ще си остане съ сжщата чистота и качества, както по прѣди. Не! Неговий умъ ще се разбѣрка, въ него ще се породи страсть къмъ четение, на единъ особенъ родъ, книги и тогазъ неговата срамежливостъ ще се поквари, любовта къмъ другитѣ ще изчезне, неговитѣ лѣтски страсти ще се възбудятъ — то ще търси удовлетворение, а съ туй ще стане безчувственъ, безнравственъ момъкъ, вѣтъричовъ и капризенъ, който ще търси празни, по нѣкогашъ и врѣдни за живота и здравие то му удоволствие, съ една рѣчь той ще стане за сѣжале. Нъ не само младитѣ ще пострадатъ отъ това четение а и по гѣзрастнитѣ, разбира се ако тѣ сж нахранени отъ тѣзи сжщата манжа. Ний трѣбва да се убѣдимъ, че за сега у насъ по-голѣмъ развратникъ отъ не добръ избраници книги, не може да има, защото нѣкои отъ нашитѣ бащи не оставатъ синоветѣ си да другаруватъ съ досущъ развратни момци, нъ тѣ пѣкъ, ако сж слабо воспитани, бѣждатъ лѣткомислени и непридирчиви, четятъ книги показани отъ лоши момци и ето, че заразата проникнала въ тия млади и ги хвърла въ лошия лѣтъ на лѣмота, гдѣто въ тѣхъ се убива и сърдце и добри чувства — всичко що е венець на човѣшката душа. Така щото човѣкъ, може да изгуби всичкитѣ си нравствени качества по единъ начинъ неподозрѣваемъ отъ никого. А пѣкъ у насъ книги съ лошо съдържание сж въ изобилие, тѣ красятъ нашитѣ микроскопически библиотеки. ... Азъ нѣма да се простирамъ по на дълго, а ще кажа още, че за да се подигне колко годъ нравствеността у насъ, съ което, може би, ще изчезне и частъ отъ фалшивото партизанство и маниата за властъ, трѣбва да се издирятъ и запишатъ въ нѣкоя особенъ сборникъ (който да се напечати) нашитѣ книги и списания (прѣводи и оригинали) излѣзли до сега, като при това се направятъ, на всички, бѣлѣжки отъ нѣкоя по популярна личностъ, за тѣхната стойностъ, та така да може да се поправи колко годъ злото. А за издаденитѣ въ бѣждѣе, мисля, че най добръ ще бѣде, ако журналистическия конгресъ, който ще се събере тѣзи година, се занимае съ този въпросъ и мѣжду другото постанови, щото да се създаде нѣкое отдѣлно списание, за тѣзи цѣль, което да съдържа по рѣдъ, всичкитѣ книги, програмитѣ на списанията и вѣстницитѣ, които ще се издаватъ на ново, като за всѣкое укаже, на кѣсо, ползата или врѣдата отъ неговото прочитание, съ което освѣтъ гдѣто ще прѣдварди читателитѣ отъ печатни нелѣпости, нъ и ще облагорази издателитѣ на всичко печатно, да издаватъ нѣщо добро и ползотворно за народа. Освѣтъ туй, веднѣжъ прѣдупрѣдени читатели

литѣ за нѣкоя книжка, вѣстникъ или списание, че тѣ лошо ще повлияятъ на тѣхъ, разбира се нѣкой нѣма да я взема, издателя ще губи, а съ това народа ще печели, защото такъви издатель нѣма да повтори и издава подобни мръсотии, които каратъ да гние човѣшкото положение. Така щото да падава ли, нѣкой, нѣщо по литературата, да съобщава въ редакцията на мнимото списание, отъ гдѣто той ще очаква прѣпорѣжка на издаденото отъ него, а при напечатанието да праща и по единъ екземпляръ отъ издаденото, което на кѣсо ще бѣде резюмирано (въ смисълъ на критика) въ това списание, което ще е доста популярно, щото човѣкъ прѣди да вземе нѣкоя книжка, ще знае какво купува. Съ това ще се принесе и друга полза, защото ще имаме точни статистики, каквито до сега сме нѣмалъ, за всичко печатано у насъ и ще знаеме какво е родила нашата земя и какво не. Друго, което може доста да бѣде ползно за насъ, ще е, че ако книгитѣ, които се получаватъ въ редакцията на мнимото списание, се събиратъ отъ особни хора назначени отъ журналистическия конгресъ, или отъ самата редакция, могатъ да послужатъ за съставянието на една хубава библиотека, която ще характеризира всѣки мѣсець, година, а даже и вѣкъ на литературний напредѣкъ и ще дава достатѣчни понятия на сега живущитѣ хора.

Съ това не искамъ да туря цензура на печата, а да спазя страната отъ лошитѣ послѣдствия на печатнитѣ мръсотии.

Ю. Ивановъ.

ДОМАКИНСТВО

Избистряване на виното.

3) Избистряване съ яиченъ бѣлтѣкъ. Яичний бѣлтѣкъ се употребява за избистряване, както на бѣлитѣ така и червенитѣ вина. Този начинъ е най прости и най лесно приспособимий за нашитѣ винари. Ето въ какво се състои той: на 5 хл. вино се взематъ отъ 10 — 15 бѣлтѣка отъ най прѣсни яйца; хубаво отдѣлени отъ жълтъка, турятъ се въ единъ глѣджосанъ съдъ и се биятъ до като станатъ на пѣна. Къмъ тѣхъ се добавя малко вода или вино — на всѣки бѣлтѣкъ по 150 грама, като се добръ размѣсватъ и наливатъ въ бѣчвата съ мѣтното вино. По нататѣшната работа е сжща, както и у прѣдидущитѣ способности.

Има още много други способности за избистряване на вината, като съ млѣко, говежда крѣвъ, каолинъ, разни приготвени прахове, испанска земя (прѣстъ) и др.; нъ не сж толкова препорѣчителни, защото или дѣйствуватъ врѣдно на виното, или мѣчно сж приспособими.

Продаватъ се на пазара и разни прахове, приготвени собствено за избистряването на вината, на които съставятъ не се знае — пази се въ секретъ отъ изобретателитѣ. И тѣ не трѣбва да се употребяватъ, защото може би да иматъ такива примѣси, които дѣйствуватъ врѣдно на употребителитѣ на виното. Допуща се да се употребяватъ само тѣзи отъ Montalenti и Jullien, които отъ опитъ сж признати за добри и то ако се глѣда да не бѣждатъ фалшифицирани.

При избирание способности за избистряване, ребенитъ клей, желатина и яичний бѣлтѣкъ сж по прѣдпочитателни отъ всички други.

Както слѣдъ като само се избистри виното, така и слѣдъ искусствено му избистряване, трѣбва да се прѣточи въ добръ исчистена бѣчва. Съ прѣтѣканieto на виното, то се отдѣля отъ калѣта (мѣтока), който ако стои заедно съ него, придава неприятна меризма, лошо дѣйствува на вкуса и бива причина на разни болѣсти. Лошото дѣйствие на утайката върху качеството на виното произлиза отъ неговото разлагание. За това нашитѣ винари, за да запазятъ вината си отъ развала, трѣбва щомъ се обистрятъ да ги прѣтѣкатъ въ друга исчистена бѣчва.

КНИЖНИНА.

1. „ЮРИДИЧЕСКИ ПРЕГЛѢДЪ“ година III. 1-й Май 1895 год. книжка IX. съдържание: I. Третитѣ лица въ процеса, продължение и край. — *Вл. Петковъ*. II. Какъ се разбира чл. 150 отъ Търг. Законъ по прогласяване една несъстоятелностъ. *Д. III. Мѣрки за икономическото предигание на България.* (Рѣчь на г. *Ив. Евст. Гешевъ*). IV. Нѣколко бѣлѣжки върху закона за „Задълженията и Договоритѣ.“ *Н. Д. Новачевъ*. V. Сѣдебна практика, VI. Изъ чужда сѣдебна практика. VII. Нашиятъ печатъ по сѣдебно-правнитѣ въпроси: *Стара Планина* — по поводъ несмѣняемостта на сѣдитѣ. — *Прогрессъ*: по расхвърляние поземелния данѣкъ. VIII. Разни вѣсти и бѣлѣжки. IX. Юридически книгописъ. — Парламентарнитѣ партии въ Европа *Г. Пасаровъ*. — Журналъ Мн. Юстици. X. Обявления за дѣлата на Вѣрхов.

Касац. Сждъ прѣзъ м. Май. XI. Нови книги и обявления на корицитѣ. — „Русское Обозрѣние“, „Нова Свѣтлина и Здравословие“ и „Стара-планина.“

2. *Първий Българский Князь* или очерки изъ историята на първитѣ седемъ години на свободна България съ приложение за партиитѣ и за длъжността на всѣкой българинъ. Съ 15 хубави картини въ текста. Отъ *А. С. Цановъ*. Цѣна 1 левъ и 80 ст. Намира се за продажъ въ всичкитѣ книжарници въ Княжеството.

Тязи книжка е интересна за всѣки българинъ, княто прѣпоръчваме на читателитѣ си. За напрѣдъ ний ще я, разгледаме подробно.

3. *Спомени* отъ времето на войната за независимостъ 1877-1878. Прѣвелъ отъ румънски *П. Нисимовъ*. Г-нъ *Нисимовъ* много добѣ е сторилъ за гдѣто обогати нашата историческа литература съ този цѣненъ за всѣки българинъ прѣводъ.

4. *Албумъ*, съвѣршени трагически сцени. Часть първа. Издание първо. Отъ *Д. Стеревъ*. Цѣна 50 ст. Свищовъ 1895 г.

5. *Библиотека*, кн. VI. Година II, Априлъ 12-й.

6. *Учитель*, кн. VIII. Год. II. За м-ць Априлий.

7. *Изворъ*, иллюстрирано списание за ученици и ученияци. Мѣсець Мартъ.

8. *Мисълъ*, списание за наука, литература и критика. Год. V. Мартъ. Кн. I. Ред-торъ *Д-ръ Кръстевъ*.

Съдържанieto на тази книжка доста е отбрано и интересно.

9. *Природа*, иллюстрирано списание. Година III. Брой 7. Редакторъ *Г. Н. Христовичъ*. София 1895 г.

10. *Основно училище*, мѣсечно педагогическо списание. Редакторъ *Т. П. Митевъ*. Год. II. кн. XIV. Ломъ 1895 год.

11. *Наказни Пльнникъ*. Расказъ *льва толстого*, № 3. Москва 1895 г.

12. *Мозъ и Мисль*. Прѣводъ съ полскаго. С. Петербургъ. 1895 г.

13. „Наводнението“ разказъ отъ *Емилъ Зола*. прѣвелъ отъ френски *Г. Паламевъ*. Цѣна 30 ст. Плвъ. 1905 г. Както автора, така и прѣводача сж познати на нашата читающа публика, така щото книжката е интересна и прѣвѣдена е легко.

ИЗЪ НАШАТА ПРЕССА

Отъ излѣзлитѣ до сега нѣколко броя на новия в. „Млада България“ ни направиха твърдѣ приятно впечатление, особено зачекнатитѣ до сега въпроси. Достоинството му се заключава и въ отсѣтствието на едностранното отрицание и пристрастното утвърждение. Тия отрицателни качества сж достояние почти на всичкитѣ партизански органи у насъ. Вслѣдствие на това тѣ умишлено затѣмняватъ смисълъта на фактитѣ и изопачаватъ на мѣренията на общественитѣ дѣятели. Спорѣдъ едни отъ тѣхъ еди-кои-си сж: лоши, лоши и пакъ лоши, а другитѣ, съ противоположни политически стрѣмления, сж добри, добри и само добри. Единъ само заслѣпенъ читателъ е въ състояние да не види тѣзи отличителна черта на партизанскитѣ органи. Ний които вѣрваме, че човѣческата натура е както погрѣшима, тѣй е и добродѣтелна, не можемъ да не се възмущаваме отъ ония, които игнориратъ положителнитѣ или отрицателнитѣ страни на дадена група общественни дѣятели. Цѣсенъта: лоши, лоши, или само: добри, добри, е вече съвсемъ остарѣла и истрита. Една крачка напрѣдъ направете г. г. партизани-публицисти, ако искате да бждите достойни ръководители и тълкователи на общественното мнѣние. Такива крачки на прогресъ прави в. „М. България“. — Намъ се хареса отношението изобщо на редакцията спрѣмо сжествуващитѣ у насъ партии. И наистина никой порядъченъ човѣкъ не трѣбва да твърди, че всичкитѣ лица, принадлежващи напр. на партията №, биле нечестни. Нѣкои отъ поддръжателитѣ даже на г. *Стамболова* сж за уважаване. Въ редоветѣ на дадени фракции може да има много малко честни и благонамѣрни хора, но неужели трѣбва да не зачитаме тия „малко“ като честни лица. Единъ честенъ човѣкъ не трѣбва да се минава на сто хиляди нечестни и злонамѣрни хора. Публицистъ, който честно служи на общественното дѣло, който постѣпва съгласно човѣческото си достойнство не трѣбва да распространява своитѣ идеи чрѣзъ очерняването тия — на противникътъ си. Този приетъ начинъ за публицистическа борба у насъ, може да е давалъ нѣкакви реални ре-

зултати, ала тѣ не сж биле и немогътъ да бждатъ ония, що ожидава честния ръководителъ и тълкователъ на обществения мнѣние. Тържествуването на „свободата, правдата и прогресса“ може да се усъществи чрѣзъ търпеливо, справедливо и разумно сждѣйствие. Като се постѣпва по този начинъ, нѣма да се игнориратъ честнитѣ дѣятели. Тѣ, напротивъ, ще се насърдчаватъ; тѣхното число ще да се умножава за благо на народътъ ни. Може би вслѣдствие свойствения си оптимизмъ, но силно вѣрваме, че редакцията на „М. България“ има най-голямъ шансъ за сега да способствува за умножението на честнитѣ общественни дѣятели у насъ. Друга цѣль тѣ прѣдполагаме, че не си и задава и затова пожелаваме на органътъ и дългъ животъ и пълнъ успѣхъ въ култивиранието на нашата дива общественна нива.

Наистина, безъ недостатѣкъ, какъвто и да билъ органъ или партия, не може и да бжде, ала, тия недостатѣци, безпристрастно посочени къмъ когото и да биле, прѣдставляватъ за него едно опѣтвание за искореняването имъ. Напримеръ насъ, мнозина ни обвиняватъ въ това ни безпристрастие, но това мнозинство съставлява една микроскопическа единица, сравнително тия, които безпристрастно ни възхваляватъ. И за напрѣдъ, ний въодушевляваме се съ приятната надѣжда, че сегашната безхарактерностъ, злоба, които се забѣлѣзватъ почти въ погѣмъта частъ отъ нашитѣ политически и обществени дѣйци, приближава денътъ, когато всинца ще съзнаятъ, че само съ характерностъ, честностъ се постигатъ благороднитѣ идеали и намѣрения, а съ шарлатанства (да ни извинятъ читателитѣ за това грубо изражение) злоупотрѣбяване съ съвѣстѣта на окръжаващитѣ ни, съ насилия и лични нападения, нищо не може да се създаде дълготрайно. Припомнети си режима на г-нъ *Стамболова*, не ли и той прибегна къмъ тия послѣднитѣ срѣдства? — Какво постигна? — Позорно сваляние отъ кабинета, ръководенъ отъ мисълъта: *дайте ми образованъ народъ да управлявамъ съгласно сжществуващитѣ закони. за това сега ще управлявамъ страната съ „вътрешното си убѣждение“*. Но послѣднитѣ политически събития у насъ, ни дадоха нагледно да разберемъ, че нашия народъ захвана да съзнава политическитѣ си права, захвана да се въспитава въ политическия животъ, така щото времѣ е вече да създаемъ поне ний, публициститѣ високото наше призвание къмъ отечеството си. Само по този начинъ ще може да се създаде нѣщо дълготрайно, полѣзно за клѣтото ни отечество. Искреннитѣ и безпристрастнитѣ общественни дѣйци трѣбва да ги насърдчаваме, да имъ посочваме пътя, който води нашето политическо и икономическо благосъстояние. Въ заключение, ние повторно поздравяваме редакцията на в. „М. България“ ако бжде послѣдователна и отъ сърдце желаемъ да се създадѣтъ у насъ такива самостоятелни въспитателни вѣстници. Само по този начинъ ще можемъ по-скоро да се избавимъ отъ този партизански хаосъ, въ който всѣки честенъ дѣятелъ мжно може да се избави, безъ да се опитни. Дано тѣзи наши искрени редове проникватъ заслѣпенитѣ отъ партизанскитѣ страсти.

НАУЧНИ ВѢСТИ

А Ф Т О Б И О Г Р А Ф И Я Т А

на
ЛОРЕНЦА — ЛОРЕНА ЛАНГСТРОТА, който е посвѣтилъ трудътъ си за изучаване животътъ на наськомитѣ, особено на пчелитѣ.

Азъ съмъ се родилъ въ Филаделфия на 25-й Декември 1810 год. Още въ юнашеската възраст се яви у мене не съвсемъ обикновено стрѣмление къмъ изучаването правѣтъ на наськомитѣ.

Ако и родителитѣ ми да сж били хора образовани и сж се ползували съ богатство, при всѣ туй съ неудоволствие гледали на това, щото съмъ губилъ много времѣ за ровение въ земята и правение ями, въ които съмъ тургалъ корички хлѣбъ и жъртви мухи, за да изучавамъ по този начинъ привикитѣ на правикитѣ. Баща ми и майка ми колкото се може сж отстранявали отъ мене книгитѣ по естествения история и правили всичко, за да охладятъ въ мене страстьта къмъ тази наука. Безъ да гледамъ на това азъ продължавахъ наблюденията си, като имъ посвѣщавахъ всичкото това времѣ, което моитѣ другари прѣминаваха въ игра.

Въ 1827 година азъ постѣпихъ въ Vale-College гдѣто и свършихъ кърсѣтъ въ 1831 год. Тѣй като ба-

ща ми изгуби състоянието си, то азъ добивахъ срѣдствата си за живѣние съ собственитѣ си трудѣ, като се занимавахъ съ прѣподаване и въ сжщото времѣ изучавахъ богословнието.

Прѣкарахъ двѣ години като прѣподавателъ по математиката въ Vale-College, а прѣзъ Май 1836 год. получихъ мѣсто въ конгрессионалистската църква въ Анверсъ, въ щата Массачузетъ. Прѣзъ Августъ въ сжщата година се оженихъ.

Чудно е, че негледахъ вече на страстьта за изучаването животътъ на наськомитѣ, който се породи въ мене още въ дѣтинството ми; тая страсть, съ исклучение на едипъ случай, не се прояви въ течение на всичкий периодъ на моитѣ научни занаятия. Прѣзъ лѣтото на 1837 год. видѣхъ на масата въ гостилницата, при единъ мой другаръ стъклена банка, напълнена съ мѣдни пити. Азъ помолихъ тоя другаръ да ми покаже кошеритѣ си. Това бѣше достатъчно за да възникне въ прѣжната си сила страстьта ми къмъ изучаване живота на наськомитѣ. Като се възвърнахъ дома си, азъ купихъ двѣ сѣмейства пчели въ прости сѣдѣци — кошерница.

Единственната книга по пчеловодството, която ми се удаде да доставя, била написана отъ авторъ, който се съмнявалъ въ съществуването на матката; съ исклучение на Георгиковъ Вергелий, азъ не знаехъ ни едно отъ многочисленитѣ стари и нови съчинения по пчеларството.

Тѣй като здравнето ми се порастропи, то азъ оставихъ проповѣдническото мѣсто и отъ ново се занимахъ съ прѣподаване. Въ 1839 година азъ се отпратихъ да живея въ Гренфилдъ, въ щата Массачузетъ, гдѣто първото ми придобиване бѣше сѣмейство пчели, които помѣщавахъ въ пне отъ стари кухи дървета. Азъ увеличавахъ постепенно количеството на сѣмействата си, като се ползувахъ отъ съвѣтитѣ на съседнитѣ си пчелари. Обаче всичкитѣ имъ познания по този прѣдмѣтъ бѣхъ твърдѣ ограничени: ни единъ отъ тѣхъ не знаеше употреблението на дима и прѣждевѣрженното искусствено роение на пчелитѣ.

Въ Гренфилдъ азъ провѣхъ до 1848 год. отначало въ качеството на директоръ на дѣвический пансионъ, а по послѣ, въ тѣчение на шестднитѣ петъ години въ качеството на проповѣдникъ при конгрессионалистската църква.

Растроението на здравнето ми мя принуди повторно да напусна службата и се възвърна въ Филаделфия, гдѣто въ 1848 год. открихъ женско учебно заведение.

Въ това времѣ ми попаднахъ въ рѣцѣтъ английскитѣ прѣводѣ отъ съчинението на знаменитий Губера и труда на Д-ръ Бевана по пчелитѣ, издадени въ лондонъ 1838 год. Тѣзи съченения ми освѣтихъ пътъ за обширна литература по пчеларството.

Азъ не забавихъ да си направя удоволствие, като избихъ книжечный улей на Губера и нѣколко други по плана, указанъ въ съчинението на Бевана.

Като изучавахъ съчинението на Губера и Бевана азъ пристѣпихъ да се опитвамъ съ различни системи улей; но отначало не мислихъ че сж усъвършенствувани ако не смѣтахъ моето измислювание приспособлено за защита на сѣмействата пчели отъ силната горѣщина или студъ и отъ внезапното промѣнение на температурата. При все това въ течение на лѣтото прѣзъ 1851 год. азъ усъвършенствувахъ до нѣкаде линеенъ кошеръ, въ който свободно се извършваше искусственното роение и получаваше избитъ (?р.) медъ, най-добъръ подходящъ за продаване.

За да облека вадението на меда, когато пититѣ сж отдѣлени отъ стеници на кошерницето, азъ устроихъ подвижно дѣно, което легко може да се отнеме и отново постави, когато се свърши изрѣзването на меда; това удовлетвувае да се недава възможностъ да се давятъ и безпокоятъ пчелитѣ при подрѣзването. Благодарение на такива усъвършенствувания въ кошера на Бевана, съ прибавяние подвижното дѣно, което се поставя на разстояние $\frac{1}{2}$ дюйма отъ первазѣтъ на кошерѣтъ, азъ можахъ да изваждамъ пити медъ съ голѣмо удобство, отъ колкото отъ кошеритѣ, които сж безъ такова дѣно.

Въ Октомври 1851 год. азъ направихъ подвижна рамка, която се закачваше за горний первазъ на кошера и бѣха отдѣлени една отъ друга, отъ стеници на кошерницето, отъ дѣното и горний захлупакъ $\frac{3}{8}$ дюйма (9 милим.)

Въ този сжщий денъ, когато направихъ това откритие, разбрахъ ясно, че то ще произведе прѣвратъ въ пчеловодството; тогава помѣстихъ въ мойтъ журналъ слѣдующата забѣлѣжка: „30 Октомври 1851 год. Азъ съмъ убѣденъ, че изнамѣрението на тѣзи рамки ще дадѣтъ новъ потикъ къмъ пчеловодството — ще облекчатъ отгледванието на пчелитѣ и ще уголѣмятъ производителността имъ“.

По послѣ азъ подробно разяснихъ разнообразнитѣ случаи за нагласяването на рамкитѣ. Веднажъ изнамѣрена простата и практична рамка — резултатътъ отъ нейното нагласяване, станали толкова ясни, както изводътъ отъ теорията на Евклида.

НОВА КНИГА!

„ПЪРВИЙ БЪЛГАРСКИЙ КНЯЗЪ или Очерки изъ Историята на първитѣ седемъ години на СВОБОДНА БЪЛГАРИЯ“. Въ нея има 15 хубави картини. Излага нарѣдъ по-важнитѣ събития прѣзъ князуването на Александра I-й. Говори за партизанството въ България и длъжността на всѣкой български патриотъ. Цѣна 1 левъ и 80 ст. Когато се поржчатъ 10 екз. прилагатъ се по 20 ст. пощен. разноски. На книжари ся прави добъръ отбивъ. Намѣрва ся у автора: *А. С. Цановъ* въ Самоковъ и умного книжарници въ Княжеството.

ОБЯВЛЕНИЯ.

ПЛЪВЕНСКА ОКРЪЖ. ПОСТОЯННА КОМИСИЯ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 888.

Плѣвненската Окръжна Постоянна Комиссия, чръзъ това си извѣстява на интересующитѣ се, че на 5-й идущий м-цъ Юний въ 3—5 часа слѣдъ пладне въ канцелярията си ще произведе публиченъ наддавателенъ търгъ съ явна конкуренция за продажбата на 167 хектолитри вино собственостъ на Комиссията, което се намира въ избата при Плѣвн. Държавно Земледѣлческо училище:

Отъ виното 16 х. л. е отъ 1892 год., 26 х. л. отъ 1893 год., а останалитѣ 125 х. л. е отъ 1894 год. Приближителната стойностъ на виното възлиза на 5425 лева, а исканий залогъ за право участие въ търгътъ е 5 на %.

Переторжката ще стане на слѣдующий денъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ, която ще се опредѣли отъ тържната комисиия и продажбата на виното ще се извършва изобщо, а може и по отдѣлно на по-малки партиди.

Желающитѣ Г. г. да взематъ участие въ този търгъ могатъ всѣкой прѣстѣпенъ денъ и часъ да пригледватъ въ канцелярията на Комиссията поемнитѣ условия.

гр. Плѣвнень, 9 Май 1895 год.

Прѣдседателъ: П. Меновъ.

Членъ-Секретаръ: Ц. Цоневъ.

ПЛУГОВЕ опитани вече отъ мнозина земедѣлци въ окръгътъ и най подходщи за почвите и обстоятелствата ни;

ЖЕЛЪЗНИ КАСИИ огнеупорни, за пари и документи; **БАНИ, КРЕВАТИ, ДЕЦИМАЛИ, ОГРАДИ, БАЛКОНИ** и под. Собствено Българско произведение отъ работилницата на **ИВАНЪ БУРДЖЕВЪ въ ПЛѢВЕНЪ**

Освѣтъ горнитѣ готови прѣдмѣти, приематъ се и разни поръчки и поправки на всѣкакви машини.

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписанията **Парашкева Евстатиева**, обявявамъ, че отворихъ панталонджийски дюкентъ въ градъ Плѣвнень подъ № 566, около пазѣтника, като за кроющъ и управляющъ на работницитѣ въ дюкентъ ми поставихъ извѣстия кроющъ **Цвѣтанъ Евстатиевъ Чуфарлиговъ**.

Съ почитание

Парашкева Евстатиева.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1807

Подписаний Ив. Ат. Гърковъ Сждеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на I-й участъкъ на основание изпълнителенъ листъ подъ № 4414 издаденъ отъ Плѣв. Окол. Мир. Сждия на 25 Ноемвр. 94 год. въ полза на Христо Скловъ отъ гр. Плѣвнень противъ Цвѣтанъ Илиевъ отъ с. Маджовене за 232 лева и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гржд. съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 1 Май т. г. и до 31 денъ ще продавамъ на публич. търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнень слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти а именно:

1). 1/4 отъ Една ливада въ Маджовенското землище въ мѣстнотата „Горний Криволъ“ цѣлата около 60 декара при съседъ: Тодоръ Кировъ, Мито Деневъ, и Правителствена ливада оценена четвърта за 300 лева.

Горнитѣ имоти не са заложенъ никому. — Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желающитѣ Г. г. да купятъ продаваемитъ се имоти умоляватъ се да се явятъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнень всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригледатъ и книгата относящи се по продажта.

гр. Плѣвнень, 5 Май 1895 год.

Сждебенъ Приставъ: Ив. Ат. Гърковъ

Дѣло № 728 отъ 93 год.

1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1861

Подписаний Ив. Ат. Гърковъ Сждеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на I-й участъкъ на основание изпълнителенъ листъ подъ № 4560 издаденъ отъ II-й Плѣвн. Мир. Сждия на 18 Октом. 94 год. въ полза на Маринъ Николовъ отъ г. Плѣв. противъ Илия и Дишо Николови отъ с. Къртожаб. за 230 л. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гржд. съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 18 Май т. г. и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнень слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти а именно:

1). Една четвъртъ отъ една нива (бостанлъжъ) дълга въ землището на с. Къртожабене въ мѣстнотата „Край село“ отъ около 52 декара при съседъ: Канаръ, Орманътъ на длъжницитѣ Илия и Дишо Николови и Рѣката Чернека оценѣна за 260 л.

Горнитѣ имоти не са заложенъ никому. — Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желающитѣ Г. г. да купятъ продаваемитъ се имоти умоляватъ се да се явятъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнень всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригледатъ и книгата относящи се по продажта.

гр. Плѣвнень, 12 Май 1895 година.

Сждебенъ Приставъ: Ив. Ат. Гърковъ

Дѣло № 475 отъ 1894 година.

1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 2101 — Подписаний Ив. Чолаковъ

Пом. Сждеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на II-й участъкъ И. Д. П. Сждебенъ Приставъ на III-й участъкъ на основание изпълнителенъ листъ подъ № 2652 издаденъ отъ Плѣвненский Окол. Мир. Сждия на 30 Май 94 год. въ полза на Юрданъ Славовъ отъ г. Плѣвнень противъ Стефанъ Вутовъ, Василь Стефановъ и Васила Петкова отъ с. Г. Дѣбникъ за искъ 357 л. и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ „Гржд. съдопроизвод.“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 10 Май н. г. и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнень слѣдующитѣ недвижими имоти ринадлежащи на длъжницитѣ а именно:

1) Едно бранище находяще се въ района на с. Гор. Дѣбникъ въ мѣстнотата „Бояджиската тръница“ отъ 8 декара при съседъ: Цело Стояновъ, Стефанъ Първановъ, Пенко Тодоровъ и пльтъ оценѣно за 200 лева.

2) Едно лозе въ сѣщия районъ въ мѣстнотата „Старитѣ

Отговоренъ-редакторъ: Д. М. Шалкарговъ.

Лоза“ отъ 3 декара при съседъ: пльтъ, Георги Попповъ, Савва Николовъ и пльтъ, оценѣно за 180 лева.

3) Едно мѣсто правдо (Градина)въ сѣщия районъ въ мѣстнотата „въ селото Горни Дѣбникъ до барата“ отъ 1 декаръ при съседъ Стефанъ Ивановъ, барата и Найдень Цанковъ, оценѣно за 40 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому. —

Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ.

Желающитѣ Г. г. да купятъ продаваемитъ се имоти умоляватъ се да се явятъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнень всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригледатъ и книгата относящи се по продажта.

гр. Плѣвнень 4-й Май 1895 год.

И. Д. Пом. Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ.

Дѣло № 499 отъ 94 год.

2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1631

Подписаний Ив. Ат. Гърковъ Сждебенъ Приставъ при Плѣвненский Окр. Сждъ на I-й участъкъ на основание изпълнителенъ листъ подъ № 5015 издаденъ отъ II Плѣв. Мир. Сждъ, на 17 Ноемвр. 1894 год. въ полза на Сили Мустафовъ отъ г. Плѣвнень противъ Вжко и Маринъ Личови отъ село Търнене за 316 л. и др. разноси и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Гржд. съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 25 Априлъ и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнень слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти а именно:

1) Една ливада въ землището на с. Търнене въ мѣстнотата „Головнитѣ“ отъ около 10 декара при съседъ: Немо Лаловъ отъ двѣ страни Лало Личовъ и Гюль оценѣна за 200 лева.

2) Нива въ сѣщото землище въ мѣстнотата „Селището до Чичлика“ около 5 декара при съседъ: Минко Симеоновъ, Даво Яламата и Хино Тодоровъ оценѣна за 100 лева.

3). Нива отъ 5 декара въ сѣщото землище въ мѣстнотата „Базовишкия връхъ“ при съседъ: Найдень Тошовъ, Вжко Геневъ и Иванъ Лукановъ оценѣна за 100 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Горний имотъ не е заложенъ никому. —

Желающитѣ Г. г. да купятъ продаваемитъ се имоти умоляватъ се да се явятъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнень всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригледатъ и книгата относящи се по продажта.

гр. Плѣвнень 24 Априлъ 1895 год.

Сждеб. Приставъ: Ив. Ат. Гърковъ.

Дѣло № 501 отъ 94 год.

3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1508

Подписаний Ив. Чолаковъ Пом. Сждебенъ приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание изпълнителенъ листъ отъ 17 Априлъ 95 г. подъ № 1166 издаденъ отъ Плѣв. Окол. Мир. Сждия, въ полза на Ив. Ванъ Нановъ отъ с. Брашляница сръщу Киро Добревъ отъ с. Брашляница за 985 лева и разности 49 лева и съгласно чл. чл. 1004—1029 отъ „Гржд. съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 8 Май т. г. и до 31 денъ ще продамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежащи на длъжникътъ а именно:

1). Една нива въ Брашлянското землище въ мѣстнотата „Лозята“ върху която на источната страна има посадено 70 реда лозе състояща заедно съ лозето 12 декара при съседъ: Нано Бешовъ, Пльтъ, Първанъ Станковъ и Илия Крачуновъ оценѣна за 240 лева. 2). Една къща съ две отделения отъ простъ дървенъ материалъ и единъ зимникъ отъ простъ дървенъ материалъ съ дворъ около 2 декара, при съседъ: Пльтъ, Къщата на покойния Диянъ Митовъ и Илия Крачуновъ оценѣна за 200 лева.

Имота не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитѣ Г. г. да купятъ продаваемитъ се имоти умоляватъ се да се явятъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнень всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригледатъ и книгата относящи се по продажта.

гр. Плѣвнень 28 Априлъ 1895 год.

Пом. Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ.

Дѣло № 153 92 год.

2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1511 Подписаний Ив. Чолаковъ

Пом. Сждеб. Приставъ при Плѣвненский Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание изпълнителенъ листъ подъ № 4285 издаденъ отъ Плѣв. Мир. Сждия на 30 Септемв. 94 год. въ полза на Ив. Ат. Чавдаровъ отъ г. Плѣвнень, противъ Георги Инковъ и Д. Петковъ отъ с. Бръшляница за 250 лева и разности 13 лева и съгласно чл. чл. 1004—1029 отъ „Гржд. съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 8 Май и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване, въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнень, слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти а именно:

1) Една нива въ Бръшлянското землище въ мѣстнотата „Доноето поле“ около 8 дѣкара при съседъ: Василь Петковъ, Илия Цвѣтковъ, Велико Симеоновъ и пльтъ оценѣна за 120 лева.

2) Една градина въ сѣщото землище въ с. Бръшляница около 3/4 декара при съседъ: Янко Тодоровъ, бара и отъ двѣ страни пасище оценѣна за 20 лева.

3) Една къща въ с. Бръшляница въ горната махала съ дворъ около 3 декара при съседъ: Вато Първановъ и отъ три страни пльтъ оценѣна за 100 лева.

4) Една къща въ с. Бръшляница съ дворъ около 1 1/2 декаръ въ махлата черковна при съседъ: Димитръ Ивановъ, Косто Първановъ, Обретеаъ Лашовъ и пльтъ оценѣна за 30 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитѣ Г. г. да купятъ продаваемитъ се имоти умоляватъ се да се явятъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнень всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригледатъ и книгата относящи се по продажта.

гр. Плѣвнень 28 Априлий 1895 год.

Пом. Сждебенъ приставъ: Ив. Чолаковъ.

Дѣло № 496 отъ 94 год.

2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1440. Подписаний Ив. Чолаковъ

И. Д. Сждеб. Приставъ при Плѣвн. Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание изпълнителенъ листъ подъ № 3328 издаденъ отъ Плѣв. Окол. Мир. Сждия на 14 Юний 94 г. въ полза на Ангелъ Костовъ отъ с. Пелешатъ противъ Кръстю Боновъ отъ с. Пелешатъ за 150 л. лих. по 10 % въ допъл. на обяв. подъ № 213 отъ 19 Януар. т. г. и съгл. чл. чл. 1004—1033 отъ „Гржд. съдопроиз.“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 29 Априлъ и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми въ градъ Плѣвнень слѣдующ. длъжниковъ недвижими имотъ а именно:

1). 1/2 отъ Една къща въ село Пелешатъ въ сръдната махала построена въ земята борделъ съ дворъ около 1 1/2 декара въ сѣщия дворъ сая при съседъ: Косто Илиевъ, Върбанъ Дургунски, Филипъ Боновъ и пльтъ оценѣна за 375 лева,

Горний имотъ не е заложенъ никому. —

Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ. Желающитѣ Г. г. да купятъ продаваемитъ се имоти умоляватъ се да се явятъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнень всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригледатъ и книгата относящи се по продажта.

гр. Плѣвнень 20 Априлъ 1895 год.

Пом. Сждебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ

Дѣло № 390 отъ 94 год.

3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1784 Подписаний Ив. Ат.

Гърковъ Сждеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Сждеб. Сждъ на I-й участъкъ на основание изпълнителенъ листъ подъ № 191 издаденъ отъ Плѣвненский Град. Мир. Сждия 31 Януарий 94 год. въ полза на Гаврилъ Тотновъ отъ гр. Плѣвнень противъ Гачо Пенчовъ отъ сѣщия градъ за 258 лева и др. раз. въ допълнение на обявлението ми № 842 обнародвано въ мѣстний вестникъ „Недѣля“ броеве 11, 12 и 13 и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ „Гржд. данското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 16-й Май и до 31 денъ ще продавамъ на втори публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнень слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти а именно:

1). 1/8 отъ Една къща, дюкентъ и кафене находяще се въ гр. Плѣвнень I-й кварталъ съ дворъ около 1 1/2 декара при съседъ: Тачо Банчавъ, Юрданъ Ангеловъ и Другата къща дѣлжника.

Горний имотъ не е заложенъ никому. —

Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ. Желающитѣ Г. г. да купятъ продаваемитъ се имоти умоляватъ се да се явятъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнень всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригледатъ и книгата относящи се по продажта.

гр. Плѣвнень 5 Май 1895 год.

Сждеб. Приставъ Ив. Ат. Гърковъ

Дѣло № 40 отъ 94 год.

1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 1566

Подписаний Ив. Чолаковъ Пом. Сждебенъ Приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание изпълнителенъ листъ отъ 25 Февруарий 94 г. подъ № 607 издаденъ отъ Плѣв. Мир. Сждия въ полза на Богданъ Христовъ отъ с. Върбица сръщу Миша Христокова отъ гр. Плѣвнень за 420 лева и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гржд. данското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 10 Май и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующитѣ недвижими имоти принадлежащи на длъжницата Миша Христокова а именно:

1). Една нива въ Плѣв. районъ въ мѣстнотата „Тръстара“ около 3 декара при съседъ: Георги Влахъ, Пльтъ, Цвѣтанъ Христовъ, и Тодоръ Вълковъ оценѣна за 60 лева.

2). Една нива въ сѣщото землище и мѣстнотата около 4 декара при съседъ: Тодоръ Вълковъ, Цвѣтанъ Христовъ, Пльтъ и Назбище оценѣна за 80 лева.

3). Едно лозе въ сѣщото землище и мѣстнотата при съседъ: Цвѣтанъ Христовъ, Добри Петровъ, Миша Христокова и бара оценѣна за 60 лева.

4). Една нива въ сѣщото землище въ мѣстнотата сѣща около 2 декара при съседъ: Цв. Христовъ бара и Добри Петровъ оценѣна за 40 лева.

Продаваемитъ се имоти не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желающитѣ да купятъ продаваемитъ се имоти могатъ да се явятъ всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ и разгледатъ книгата по продажта.

гр. Плѣвнень 4 Май 1895 год.

Пом. Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ

Дѣло № 85 отъ 95 год.

2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1574.

Подписаний Ив. Чолаковъ Пом. Сждеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание изпълнителенъ листъ подъ № 799 издаденъ отъ Плѣв. Окол. Мир. Сждия на 28 Февр. 93 год. въ полза на Христанъ Р. Нешковъ отъ с. Нордимъ противъ Киро Петровъ отъ сѣщ. село за 182 л. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гржд. данското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 12 Май т. г. и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнень слѣдующитѣ длъжникови недвижими имуществъ а именно:

1). 1/4 отъ Една къща въ с. Нордимъ улица Борисова построена въ земята борделъ отъ простъ дървенъ материалъ покрита съ слама и прѣстъ дѣлжина 12 метра ширина 5 метра височина 2 метра съ дворъ около 2 декара при съседъ: Петръ Цвѣтковъ, Коно Ватовъ и пльтъ оценѣна за 187 лева.

Горнитѣ имоти не са заложенъ никому. —

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желающитѣ Г. г. да купятъ продаваемитъ се имоти умоляватъ се да се явятъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнень всѣки прѣстѣпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да пригледатъ и книгата относящи се по продажта.

гр. Плѣвнень 4 Май 1895 год.

Пом. Сждеб. Приставъ Ив. Чолаковъ.

Дѣло № 57 отъ 93 год.

1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2102

Подписаний Ив. Чолаковъ Пом. Сждебенъ приставъ при Плѣвн. Окр. Сждъ на II-й участъкъ И. Д. пом. Сждебенъ Приставъ на III-й участъкъ на основание изпълнителенъ листъ подъ № 2135 издаденъ отъ Плѣв. Град. Мир. Сждия на 1 Ноември 93 год. въ полза на Хр. Скловъ и С-те П. Геневъ отъ гр. Плѣвнень противъ Дечо Тодоровъ отъ г. Плѣвнень за искъ 250 л. и др. раз. съгласно чл. чл. 1004 — 1028 отъ „Гржд. данското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 10 Май н. г. и до 31 денъ, ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми въ гр. Плѣвнень слѣдующето длъжниково недвижимо имущество:

1) Едно лозе находяще се въ района на гр. Плѣвнень въ мѣстнотата „Дюлюмсузъ“ отъ 3 1/2 декара при съседъ: Ангелъ Петровъ, Петелювъ, Гачо Илиевъ и пльтъ оценѣно за 250 лева

Горний имотъ не е заложенъ никому. —

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желающитѣ Г. г. да купятъ продаваем